

Smernice organa EBA o veljavni nominalni diskontni stopnji za variabilne prejemke

Kazalo

Smernice organa EBA o veljavni nominalni diskontni stopnji za variabilne prejemke	1
Vloga teh smernic	2
Zahteve v zvezi s poročanjem	2
Naslov I – Predmet urejanja in opredelitve pojmov	3
Naslov II – Zahteve glede diskontne stopnje za variabilne prejemke	3
1. Variabilni prejemki, ki jih je mogoče diskontirati	3
2. Elementi izračuna diskontne stopnje	4
3. Izračun diskontne stopnje	5
4. Uporaba diskontne stopnje	6
5. Dokumentacija in preglednost	6
6. Nadzorniško pregledovanje diskontne stopnje	7
Naslov III – Končne določbe in izvajanje	7
Priloga – Primeri uporabe diskontne stopnje za variabilne prejemke	8
Primer 1	9
Primer 2	12
Primer 3	16

Vloga teh smernic

Ta dokument vsebuje smernice, izdane v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (v nadaljnjem besedilu: uredba o EBA). V skladu s členom 16(3) uredbe o EBA si morajo pristojni organi in finančne institucije na vsak način prizadevati za upoštevanje smernic.

V smernicah je predstavljeno stališče organa EBA glede ustreznih nadzorniških praks v okviru Evropskega sistema finančnega nadzora ali glede tega, kako bi bilo treba uporabljati zakonodajo Unije na posameznih področjih. Organ EBA zato od vseh pristojnih organov in finančnih institucij, na katere je naslovil smernice, pričakuje, da jih bodo upoštevali. Pristojni organi, za katere smernice veljajo, bi jih morali upoštevati tako, da jih ustrezno vključijo v svoje nadzorne prakse (npr. s spremembo pravnega okvira ali nadzorniških postopkov), tudi če so smernice naslovljene predvsem na institucije.

Zahteve v zvezi s poročanjem

Pristojni organi morajo v skladu s členom 16(3) uredbe o EBA do 27. maja 2014 organ EBA uradno obvestiti, ali ravnajo oziroma ali nameravajo ravnati v skladu s temi smernicami, ali pa mu sporočiti razloge za njihovo neupoštevanje. Uradno obvestilo je treba poslati na obrazcu iz poglavja 5 na e-naslov compliance@eba.europa.eu z navedbo oznake „EBA/GL/2014/01“. Uradna obvestila morajo predložiti osebe, ki so pooblaščenice za poročanje o skladnosti v imenu svojih pristojnih organov.

Uradna obvestila bodo v skladu s členom 16(3) uredbe o EBA objavljena na spletni strani organa EBA.

Naslov I – Predmet urejanja in opredelitve pojmov

1. Člen 94(1)(g) Direktive 2013/36/EU¹ vsebuje zahtevo, da institucije določijo ustrezno razmerje med fiksno in variabilno sestavino celotnega prejemka za kategorije zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti institucij (zaposleni s posebno naravo dela²). Največje dovoljeno razmerje med variabilno in fiksno sestavino celotnega prejemka znaša 100 %. Države članice lahko odobrijo povečanje razmerja na največ 200 %.
2. V teh smernicah sta določena izračun in uporaba diskontne stopnje iz člena 94(1)(g)(iii) Direktive 2013/36/EU. Države članice lahko institucijam dovolijo, da uporabijo diskontno stopnjo za izračun razmerja med variabilno in fiksno sestavino prejemka, ki znaša največ 25 % skupnih variabilnih prejemkov, če se izplačajo v instrumentih, ki se odložijo za vsaj pet let.
3. Smernice se uporabljajo za institucije, ki izkoristijo možnost uporabe diskontne stopnje za izračun razmerja med variabilno in fiksno sestavino prejemka, in pristojne organe v državah članicah, ki izkoristijo možnost uporabe diskontne stopnje.
4. V teh smernicah je diskontna stopnja vrednost, s katero se nominalni znesek dodeljenega variabilnega prejemka, ki dospe v plačilo v prihodnosti, pomnoži, da se dobi diskontirana vrednost. Ta vrednost se potem uporabi za izračun razmerja med fiksno in variabilno sestavino celotnega prejemka zaposlenih s posebno naravo dela.

Naslov II – Zahteve glede diskontne stopnje za variabilne prejemke

1. Variabilni prejemki, ki jih je mogoče diskontirati

5. Institucije lahko uporabijo diskontno stopnjo, ki znaša največ 25 %, ali manj, če tako predpiše država članica, celotnega variabilnega prejemka, ki se izračuna kot vsota vseh sestavin variabilnega prejemka pred uporabo diskontne stopnje. Diskontirati je mogoče samo variabilne prejemke, ki se odložijo vsaj za pet let in se izplačajo v lastniških ali dolžniških instrumentih ali z njimi povezanih instrumentih, ki se sicer lahko uporabijo za namene variabilnih prejemkov v skladu s členom 94(1)(l) Direktive 2013/36/EU. To vključuje del odloženih variabilnih prejemkov, ki dospe v plačilo v obdobju odložitve. Variabilni prejemki, za katere velja odložitev, ne morejo dospeti v plačilo hitreje kot po načelu sorazmernosti³.

¹ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

² Zaposlene je treba opredeliti na podlagi regulativnih tehničnih standardov o merilih za opredelitev zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti institucij.

³ Člen 94(1)(m) Direktive 2013/36/EU.

6. Znesek variabilnega prejemka, ki ga je mogoče diskontirati, je treba izračunati na podlagi skupnega nominalnega zneska variabilnega prejemka, kot je določeno v smernicah organa EBA o politiki in praksi prejemkov.

2. Elementi izračuna diskontne stopnje

7. Ker zaposlenim med obdobjem odložitve niso dovoljena izplačila iz naslova instrumentov, mora diskontna stopnja zajemati naslednje tri dejavnike: inflacijo, obresti na državne obveznice in faktor spodbude, ki je povezan z uporabo dolgoročno odloženih instrumentov, kot je določeno v nadaljevanju tega razdelka. Za odstavke od 8 do 10 morajo institucije v okviru svoje politike prejemkov začeti uporabljati nekaj od naslednjega:
 - a. zadnje razpoložljive podatke na datum dodelitve prejemka;
 - b. zadnje razpoložljive podatke na datum, ko je določen variabilni prejemek, ki bi ga lahko dodelili za naslednje obdobje, v katerem se ocenjuje uspešnost.
8. Pri prejemkih, ki se dodelijo v državah članicah, morajo institucije v zvezi z dejavnikom inflacije uporabiti nekaj od naslednjega:
 - a. če bodo prejemki izplačani v valuti države članice, v kateri zaposleni pretežno dela, povprečno letno stopnjo spremembe indeksa HICP za to državo članico, ki ga objavlja Eurostat⁴;
 - b. če bodo prejemki izplačani v valuti druge države članice ali tretje države, uradne statistične podatke, ki ustrezajo navedenim v točki (a) zgoraj in so na voljo za državo valute, ali stopnjo indeksa HICP, ki se uporablja za državo članico, v kateri zaposleni opravljajo glavno svojih dejavnosti;
 - c. povprečno letno stopnjo spremembe iz točk (a) ali (b) zgoraj za državo članico, v kateri ima sedež nadrejena institucija EU.
9. Pri prejemkih, ki se dodelijo v tretji državi⁵, morajo institucije za določitev faktorja inflacije uporabiti:
 - a. če se bodo prejemki izplačali v valuti tretje države, uradne statistične podatke, ki ustrezajo tistim iz odstavka 8(a) in so na voljo za državo valute, ali stopnjo indeksa HICP za državo članico, v kateri ima sedež nadrejena institucija EU;

⁴ Harmonizirani indeksi cen življenjskih potrebščin (HICP). Stopnja je objavljena na povezavi: <http://epp.eurostat.ec.europa.eu/tgm/table.do?tab=table&init=1&language=en&pcode=tec00118&plugin=1>.

⁵ „Tretje države“ so države, ki niso države članice Unije.

- b. če se bodo prejemi izplačali v valuti države članice EU, stopnjo indeksa HICP za državo članico, v kateri ima sedež nadrejena institucija EU.
10. Za obrestno mero za državne obveznice morajo institucije uporabiti:
- a. če se bodo prejemi izplačali v valuti države članice, povprečje dolgoročnih donosov državnih obveznic vseh držav članic EU, ki jih objavlja Eurostat;⁶
 - b. če se bodo prejemi izplačali v valuti tretje države zaposlenim, ki večinoma delajo zunaj EU, ustrezne uradne statistične podatke, ki so na voljo za državo valute, ali stopnjo iz točke (a) zgoraj.
11. Faktor spodbude za odložene variabilne prejeme, ki se izplačajo v instrumentih, odloženih za pet let, mora znašati 10 %. Faktor je treba povečati za štiri odstotne točke za vsako dodatno polno leto odloga.

3. Izračun diskontne stopnje

12. Institucije morajo izračunati veljavne diskontne stopnje za različne sestavine variabilnih prejemkov, za katere se uporabljajo različna obdobja odložitve in dospelja v plačilo, in to upoštevati pri diskontnih stopnjah. Institucije morajo uporabljati veljavna obdobja odložitve, ki so dokumentirana v njihovih politikah prejemkov.
13. Veljavna diskontna stopnja ustreza stopnji, ki se deli z vsoto enega plus treh faktorjev iz razdelka 2, povišanega za vpliv števila let obdobja dospelja v plačilo, kot je razvidno iz spodnje formule. Obdobje dospelja v plačilo je obdobje, po izteku katerega dodeljeni variabilni prejemi dospejo v plačilo. Zaradi tega mora biti obdobje dospelja v plačilo zaokroženo na naslednje celo število. Za dospelja v plačilo po načelu sorazmernosti lahko institucije uporabijo tudi formulo za sedanjo vrednost, ki je opisana v primeru 2 v Prilogi.

Formule za izračun diskontne stopnje

$$\text{diskontna stopnja} = \frac{1}{(1 + i + g + id)^n}$$

- i = stopnja inflacije v državi članici ali tretji državi
- g = obrestna mera za državne obveznice EU, povprečje EU
- id = faktor spodbude pri dolgoročnem odlogu
- n = število let obdobja dospelja v plačilo

Uporaba formul je dodatno razložena v primerih 1, 2 in 3 v Prilogi k tem smernicam.

⁶ Za izračun se uporabljajo državne obveznice EU s preostalo zapadlostjo približno 10 let. Informacije o dolgoročnih državnih obveznicah EU so na voljo na spletni povezavi: <http://epp.eurostat.ec.europa.eu/tgm/table.do?tab=table&init=1&language=en&pcode=teimf050&plugin=1>.

4. Uporaba diskontne stopnje

14. Uporabiti je treba diskontno stopnjo, ki znaša največ 25 % celotnega variabilnega prejemka posameznega zaposlenega (ali manj, če tako predpiše država članica), izplačanega v instrumentih, ki se odložijo za vsaj pet let.
15. Institucije morajo za vsakega zaposlenega izračunati:
 - a. vsoto vseh zneskov variabilnih prejemkov, dodeljenih pred uporabo diskontne stopnje;
 - b. znesek iz točke (a), ki se dodeli v instrumentih in odloži vsaj za obdobje petih let, in
 - c. zneske iz točke (b), za katere se uporabljajo različne diskontne stopnje.
16. Diskontirani variabilni prejemki se izračunajo tako, da se veljavna diskontna stopnja pomnoži z ustrezno sestavino variabilnih prejemkov.
17. Za izračun razmerja med variabilno in fiksno sestavino prejemkov za posameznega zaposlenega so skupni variabilni prejemki vsota vseh diskontiranih zneskov variabilnih prejemkov in nediskontiranih variabilnih prejemkov.

5. Dokumentacija in preglednost

18. Institucije morajo izračunavanje in uporabo diskontne stopnje dokumentirati.
19. Institucije morajo voditi evidenco o fiksni in variabilni sestavi prejemkov, ki so jih dodelile posameznemu zaposlenemu, o delih variabilnih prejemkov, izplačanih z instrumenti, ki se odložijo za vsaj pet let, o uporabljeni diskontni stopnji in razmerju med variabilno in fiksno sestavo celotnega prejemka.
20. Institucije morajo v skladu s členom 16 uredbe o EBA jasno in podrobno poročati, ali ravnajo v skladu s temi smernicami. Institucije morajo zagotoviti informacije o diskontnih stopnjah in razkritja o politiki prejemkov v skladu s členom 96 Direktive 2013/36/EU in členom 450(1)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013⁷. Institucije morajo za posamezne države razkriti zlasti:
 - a. obseg uporabe diskontne stopnje (ki znaša največ 25 % celotnih variabilnih prejemkov ali manj, če je tako predpisala država članica) in

⁷ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

- b. število zaposlenih s posebno naravo dela, za variabilne prejemke katerih je bila uporabljena diskontna stopnja.

6. Nadzorniško pregledovanje diskontne stopnje

- 21. Kadar pristojni organi pregledujejo okvir prejemkov institucije, morajo pregledati, kako se izračunava diskontna stopnja in uporablja pri variabilnih prejemkih, ki so bili dodeljeni zaposlenim s posebno naravo dela.

Naslov III – Končne določbe in izvajanje

- 22. Smernice se uporabljajo od [1. junija 2014], in sicer za izračunavanje razmerja med variabilno in fiksno sestavino skupnih prejemkov, ki se dodeljujejo za uspešnost in storitve od leta 2014 naprej.

Priloga – Primeri uporabe diskontne stopnje za variabilne prejeme

Izračun diskontirane sestavine variabilnega prejema („dvr“) za namen izračunavanja razmerja med variabilno in fiksno sestavino prejemkov:

$$dvr = \frac{vr}{(1 + i + g + id)^n}$$

kjer je:

dvr = diskontirani variabilni prejemek;

vr = variabilni prejemek, za katerega se uporabi diskontna stopnja (največ 25 % skupnih variabilnih prejemkov, če se izplačajo v instrumentih, ki se odložijo za vsaj pet let);

i = stopnja inflacije v odstotkih;

g = obrestna mera za državne obveznice EU, povprečje v odstotkih;

id = faktor spodbude pri dolgoročnem odlogu, v odstotkih;

n = število let obdobja dospelja v plačilo.

Skupni variabilni prejemek je vsota diskontirane in nediskontirane sestavine variabilnega prejema.

Primer 1

V tem primeru domnevamo, da je zadevna država članica dovolila institucijam uporabo diskontne stopnje v višini največ 25 % variabilnih prejemkov. Domnevamo tudi, da delničarji institucije niso odobrili višjega razmerja od tistega iz Direktive 2013/36/EU.

Institucija bi rada zaposlenemu dodelila skupni prejemek v višini 285 000 EUR, pri čemer bo 135 000 EUR fiksna sestavina prejemka, potencialni znesek 150 000 EUR pa variabilni prejemek. Zadevni zaposleni je zaposleni s posebno naravo dela, obravnavamo pa prejemek, ki se dodeli za ocenjeno uspešnost v letu 2014. Razmerje variabilna/fiksna sestavina prejemka na podlagi nominalnih zneskov bi v tem primeru presegalo dovoljeno višino 1 : 1. Po uporabi diskontne stopnje za del variabilnega prejemka, izplačanega v instrumentih, ki se odložijo vsaj za pet let, pa je razmerje v skladu s členom 94(1)(g) Direktive 2013/36/EU, kot je prikazano spodaj.

V tem primeru bi dobili naslednjo strukturo variabilnega prejemka:

- 20 000 EUR variabilne sestavine prejemka bi se izplačalo v instrumentih, odloženih za pet let;
- 10 000 EUR bi se izplačalo v instrumentih, odloženih za šest let;
- preostanek skupnega variabilnega prejemka bi se izplačal vnaprej, ne v instrumentih, ali pa bi bil odložen za obdobje, krajše od petih let.

Direktiva 2013/36/EU vsebuje zahtevo, da se vsaj 40 % variabilne sestavine prejemka odloži za obdobje, ki ni krajše od treh do petih let. Če je znesek variabilne sestavine prejemka izrazito visok, se odloži vsaj 60 % zneska. Vsaj 50 % variabilne sestavine prejemka je treba izplačati v instrumentih. Vsa ta razmerja se uporabljajo za zneske variabilnih prejemkov, ki se dodelijo posameznemu zaposlenemu, pred uporabo diskontne stopnje.

V tem primeru se ne upoštevajo dospelja v plačilo po načelu sorazmernosti. Zneska 20 000 EUR in 10 000 EUR, ki se izplačata v instrumentih, v celoti dospelja v plačilo po petih oziroma šestih letih.

Na podlagi variabilnega prejemka v višini 150 000 EUR bi lahko diskontirali največ 37 500 EUR (kar pomeni 25 % skupnega variabilnega prejemka v višini 150 000), če bi ga izplačali v odloženih instrumentih, ki se odložijo za več kot pet let. V tem primeru pa obema pogojema ustreza samo znesek 30 000 EUR, zaradi tega je mogoče diskontirati samo ta znesek.

Faktor inflacije (i)

Domnevajmo, da je zadnji razpoložljivi indeks HICP za to državo članico 2 %.

Faktor za državne obveznice EU (g)

Domnevajmo, da je zadnja razpoložljiva povprečna stopnja za dolgoročne državne obveznice EU, ki jo je objavil Eurostat, 2,73 %.

Faktor spodbude pri dolgoročnem odlogu (id)

Faktor spodbude za 20 000 EUR, odloženih za pet let, znaša 10 %.

Faktor spodbude za 10 000 EUR, odloženih za šest let, znaša 14 % (10 % + 4 % za vsako polno dodatno leto).

Dolžina obdobja dospelja v plačilo (n)

Obdobje dospelja v plačilo za 20 000 EUR je pet let.

Obdobje dospelja v plačilo za 10 000 EUR je šest let.

Diskontirani variabilni prejemek za opisani primer 1 se izračuna tako:

Znesek 20 000 EUR, odložen za pet let:

$$\frac{20\,000}{(1 + 0,02 + 0,0273 + 0,10)^5} = 10\,061,09$$

Znesek 10 000 EUR, odložen za šest let:

$$\frac{10\,000}{(1 + 0,02 + 0,0273 + 0,14)^6} = 3\,569,75$$

Vsota diskontiranega variabilnega prejemka = 13 630,84 EUR

Celoten variabilni prejemek za namen izračunavanja razmerja med variabilno in fiksno sestavino prejemka ter razmerja med variabilno in fiksno sestavino prejemka se izračuna tako:

Znesek variabilnega prejemka, ki ga je mogoče diskontirati, ker se izplača v instrumentih, odloženih za vsaj pet let, je 30 000 EUR. Uporabljeni pa so bili različni faktorji diskontiranja, ker se za znesek 20 000 EUR uporablja obdobje dospelja v plačilo pet let, za znesek 10 000 EUR pa šest let. Oba zneska v celoti dospeta v plačilo na koncu obdobja odložitve, zaradi tega je obdobje dospelja v plačilo enako obdobju odložitve. V tem primeru ni dospelja v plačilo po načelu sorazmernosti. Celoten znesek diskontiranega dela variabilnega prejemka ustreza 13 630,84 EUR, kar pomeni, da je celoten znesek variabilnega prejemka za izračun razmerja med variabilno in fiksno sestavino prejemka 133 630,84 EUR, to je $(150\,000 - 30\,000 + 13\,630,84)$. Razmerje med variabilno in fiksno sestavino skupnega prejemka v tem primeru je $(133\,630,84/135\,000) * 100 = 98,99\%$.

Če strnemo, bo institucija ob zgoraj navedeni domnevi in pogojih lahko zaposlenemu skupaj dodelila 285 000 EUR prejemka, ki bo sestavljen iz 135 000 EUR fiksne prejemka in 150 000 EUR variabilnega prejemka, pri čemer razmerje med fiksno in variabilno sestavino znaša 1 : 1.

Od 150 000 EUR variabilnega prejemka mora biti odloženo vsaj 40 % (60 000 EUR). Če znesek v posamezni jurisdikciji velja za izredno visokega, je treba odložiti vsaj 60 % (90 000 EUR). Vsekakor pa je treba vsaj 75 000 EUR dodeliti v instrumentih.

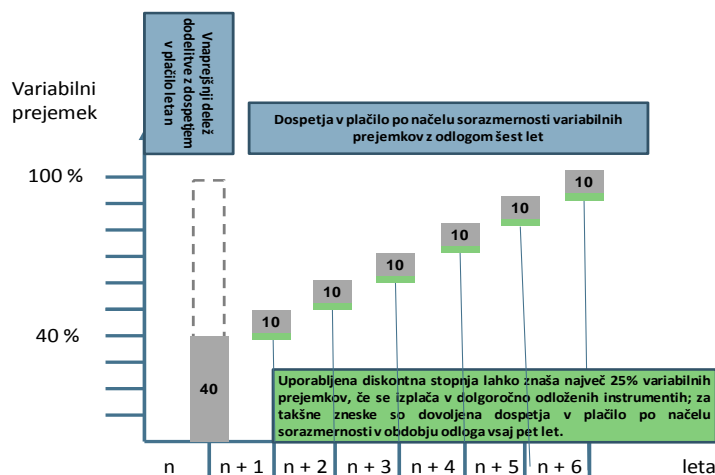
Primer 2

Domnevajmo, da bi institucija v državi članici zaposlenemu (za katerega je bilo ugotovljeno, da njegove poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti institucije), ki prejme 135 000 EUR fiksne sestavine prejema, želela dodeliti 150 000 EUR variabilne sestavine prejema. Glede prenosa Direktive 2013/36/EU v državi članici (največ 25 %), odobritve delničarjev, da je razmerje višje od 1 : 1 (je ni), in leta ocenjevanja uspešnosti (2014) veljajo enake domneve kot v primeru 1. Struktura variabilnega prejema je:

- 60 % skupnega variabilnega prejema, tj. 90 000 EUR, bi bilo odloženih za šest let, dospelje v plačilo v tem obdobju pa bi potekalo po načelu sorazmernosti;
- 37 500 EUR zgornjega variabilnega prejema, odloženega za šest let, bi bilo izplačano v instrumentih. To pomeni, da bi vsako leto dospel v plačilo znesek 6 250 EUR, izplačan v instrumentih.

V tem primeru se upoštevajo dospelja v plačilo po načelu sorazmernosti. Diskontna stopnja se lahko uporabi za največ 25 % skupnega variabilnega prejema, če je izplačana v instrumentih, ki so odloženi za vsaj pet let.

Slika 1: Shematski prikaz odloga in uporabe diskontne stopnje za variabilne prejeme, izplačane v instrumentih, ki se odložijo za šest let in dospejo v izplačilo po načelu sorazmernosti.

40 % celotnega variabilnega prejema se izplača vnaprej; 60 % celotnega variabilnega prejema je odloženih za šest let z enakomerno porazdelitvijo

Faktor inflacije (i)

Domnevajmo, da je zadnji razpoložljivi indeks HICP za to državo članico 2 %.

Faktor za državne obveznice EU (g)

Domnevajmo, da je zadnja razpoložljiva povprečna stopnja za dolgoročne državne obveznice EU, ki jo je objavil Eurostat, 2,73 %.

Faktor spodbude pri dolgoročnem odlogu (id)

Faktor spodbude za obdobje odložitve šest let znaša $10\% + 4\% = 14\%$.

Dolžina obdobja odloga (n)

Dospetje v plačilo variabilne sestavine prejemka po načelu sorazmernosti v višini 37 500 EUR, izplačane v instrumentih, ki so odloženi za šest let, pomeni, da vsako leto dospe v plačilo 6 250 EUR. Tako v formuli za diskontno stopnjo dolžina obdobja odloga znaša: $n = 1$ za 6 250 EUR z dospeljem v plačilo po prvem letu, $n = 2$ za del dospelja v plačilo po dveh letih, $n = 3$ za del dospelja v plačilo po treh letih in tako naprej do $n = 6$.

Diskontirani variabilni prejemek za opisani primer 2 se izračuna tako:

V tem primeru se 37 500 EUR, kar predstavlja 25 % skupnega variabilnega prejemka, izplača v instrumentih, ki so odloženi za vsaj pet let, in mogoče je uporabiti diskontno stopnjo.

Diskontirana vrednost 37 500 EUR variabilne sestavine prejemka, odloženega za šest let, in dospelje v plačilo po načelu sorazmernosti sta vsota naslednjih šestih vrednosti:

$$\frac{6\,250}{(1 + 0,02 + 0,0273 + 0,14)^1} = 5\,264,04$$

$$\frac{6\,250}{(1 + 0,02 + 0,0273 + 0,14)^2} = 4\,433,63$$

$$\frac{6\,250}{(1 + 0,02 + 0,0273 + 0,14)^3} = 3\,734,21$$

$$\frac{6\,250}{(1 + 0,02 + 0,0273 + 0,14)^4} = 3\,145,13$$

$$\frac{6\,250}{(1 + 0,02 + 0,0273 + 0,14)^5} = 2\,648,97$$

$$\frac{6\,250}{(1 + 0,02 + 0,0273 + 0,14)^5} = 2\,231,09$$

Vsota diskontiranega variabilnega prejemka je 21 457,07 EUR (5 264,04 + 4 433,63 + 3 734,21 + 3 145,13 + 2 648,97 + 2 231,09).

Za dospelja v plačilo po načelu sorazmernosti se izračun lahko izvede tudi s formulo sedanje vrednosti:

$$dvr = vrpr * \frac{(r^n - 1)}{r^n * (r - 1)}$$

dvr = diskontirani variabilni prejemek

vrpr = sorazmerni znesek variabilnega prejema (v zgornjem primeru 6.250 EUR)

$r = 1 + i + g + id$ (i = stopnja inflacije; g = stopnja za državne obveznice, id = odlog faktorja spodbude)

n = dolžina obdobja odložitve

Celoten variabilni prejemek za izračun razmerja med variabilno in fiksno sestavino prejema se izračuna tako:

Znesek variabilne sestavine prejema, za katerega je mogoče uporabiti diskontno stopnjo, ker je izplačan v instrumentih, odloženih za vsaj pet let, je 37 500 EUR. Uporabljeni pa so bili različni diskontni faktorji (oziroma formula sedanje vrednosti v zgornjem okviru), ker se za ta znesek uporablja dospelje v plačilo po načelu sorazmernosti v obdobju šestih let. Celoten znesek diskontiranega dela variabilnega prejema ustreza 21 457,07 EUR, kar pomeni, da je celoten znesek variabilnega prejema za namen izračuna razmerja med variabilno in fiksno sestavino prejema 133 957,07 EUR, to je (150 000 – 37 500 + 21 457,07). Razmerje med variabilno in fiksno sestavino skupnega prejema v tem primeru je (133 957,07/135 000) * 100 = 99,23 %.

Primerjava učinka diskontne stopnje med dospeljem v plačilo po načelu sorazmernosti in celotnem dospelju v plačilo po obdobjih odložitve

Če bi znesek 37 500 EUR v celoti dospel v plačilo po odlogu šestih let (brez dospelja v plačilo po načelu sorazmernosti), bi bil diskontirani znesek skupnega variabilnega prejema 13 386,54 EUR.

$$\frac{37\,500}{(1 + 0,02 + 0,0273 + 0,14)^6} = 13\,386,54$$

Razmerje med fiksno/variabilno sestavino prejema bi ustrezalo (125 886,54/135 000) * 100 = 93,25 %, kar je manj kot pri dospelju v plačilo po načelu sorazmernosti.

Primer 3

Naslednji primer temelji na znesku fiksnega povračila 100 000 EUR in ponazarja, kako izračunati najvišji mogoč znesek variabilnega prejemka, ki bi ga bilo mogoče dodeliti, če se 25 % variabilnega prejemka izplača v instrumentih, ki so odloženi za pet let, ob domnevi, da celoten znesek dospe v plačilo na koncu obdobja odložitve. Uporabljeni sta stopnja inflacije in obrestna mera za državne obveznice iz primera 1. Glede prenosa Direktive 2013/36/EU v državi članici (25 %), odobritve delničarjev, da je razmerje višje od 1 : 1 (je ni), in leta ocenjevanja uspešnosti (2014) veljajo enake domneve kot v primeru 1. Če država članica predpiše nižje stopnje, je treba formulo ustrezno spremeniti in nadomestiti 0,25 z nižjim odstotkom.

V tem primeru je mogoče izplačati skupni variabilni prejemek, ki znaša največ 100 % fiksne sestavine prejemka, najvišja variabilna sestavina prejemka, ki jo je mogoče diskontirati, pa znaša 25 %, če se izplača v instrumentih, ki se odložijo vsaj za pet let.

Tako lahko zapišemo naslednjo enačbo:

$$fr = (1 - 0,25) * tvr + \frac{0,25 * tvr}{(1 + i + g + id)^n}$$

fr	= fiksna sestavina prejemka
tvr	= skupni variabilni prejemek
i	= stopnja inflacije
g	= obrestna mera za državne obveznice, povprečje EU
id	= faktor spodbude za dolgoročni odlog
n	= dolžina obdobja dospelja v plačilo

Če nadomestimo ustrezne zneske, ki so obravnavani v tem primeru, za vsako spremenljivko v zgornji enačbi, dobimo:

$$100\ 000 = 0,75 * tvr + \frac{0,25 * tvr}{(1 + 0,02 + 0,0273 + 0,10)^5}$$

$$fr = 100\ 000$$

$$i = 2\ \%, \text{ faktor inflacije}$$

$$g = 2,73\ \% \text{ faktor obrestne mere za državne obveznice}$$

$$id = 10\ \%, \text{ faktor za petletni odlog}$$

$$n = 5, \text{ dolžina obdobja dospelja v plačilo.}$$

Če izračunamo prejšnjo enačbo za tvr, dobimo:

$$tvr = \frac{100\,000 * 1,987856}{0,75 * 1,987856 + 0,25} = 114\,186,10$$

V zgornjem primeru najvišji variabilni prejemek, ki ga je mogoče izplačati, če se diskontira 25 % variabilnega prejema, znaša 114 186,10 EUR.